

# Dromen in verandering

Echo van verloren gedachten



# Dromen in verandering

Echo van verloren gedachten

Willy Troch

Schrijver: Willy Troch

Coverontwerp:

ISBN:

© Willy Troch



## **Weer**

denk niet het is voorbij  
want voor je weet  
is de warmte weer

zo kan je verdwalen  
in de zomerzon  
voordat het blauwe is voorbij

vergeet de zorgen en geniet  
want de natuur  
zal wel kleuren

in vervagen van het groen  
en zo verder woelen  
naar meer herfstlicht

## **Zomerwarmte en herfstlicht**

In de dans van de seizoenen, waar elke wisseling een nieuw verhaal begint en een oud verhaal eindigt, fluisteren de winden van verandering een eeuwige waarheid toe: “Denk niet dat het voorbij is, want voor je het weet, zal de warmte van de zomer je weer omhelzen, als een oude vriend die terugkeert na een lange reis.”

Verdwaald in de betoverende gloed van de zomerzon, kunnen we ons verliezen in de tijd, terwijl we ons koesteren in het onmetelijke blauw van de hemel. Maar zelfs terwijl we genieten van deze idyllische momenten, weten we dat de dagen korter worden, de schaduwen langer, en de herfst nadert met zijn melancholische symfonie van kleuren.

Laat ons echter niet vergeten om de zorgen van het dagelijks leven achterwege te laten en te genieten van het hier en nu, want de natuur zal zichzelf blijven herscheppen, keer op keer, in een voortdurende cyclus van vernieuwing. Van het weelderige groen van de zomer tot de zachte gloed van de herfst, elke overgang brengt een unieke schoonheid met zich mee, een herinnering aan de vergankelijkheid van alles wat leeft.

En terwijl de bladeren verkleuren en de dagen korter worden, laten we ons overgeven aan het ritme van de natuur, wetende dat elke verandering een belofte is van iets nieuws, iets onverwachts, iets wonderbaarlijks. Laat ons dwalen in de betoverende overgangen van het leven, terwijl we streven naar meer licht in de duisternis, meer vreugde in het verdriet, en meer liefde in de wereld om ons heen.

## **Prikkelen**

laat je prikkelen  
en smelt als ijs  
met een graadje meer  
in een straal van zweet

voel je lui  
vlei je neer  
en zie de horizon  
gehuld in licht

met een straal op jou  
gebrand op je huid  
doet dit dromen vertalen  
in een koelkast van rust

en zo zuigt de hitte  
als het ware naar koelte  
en denk dan aan morgen  
hoe de prikkel smelt

## **Prikkelende hitte en rust**

In de warme omhelzing van de zomerzon laat ik me prikkelen, als een ijsblokje dat langzaam smelt onder haar zwoele aanraking. Met elke graad meer stijgt de intensiteit, en ik voel me verdrinken in een zee van hitte, omhuld door een straal van zweet die parelt op mijn huid.

Ik geef me over aan luiheid, mijn lichaam vlijt zich neer op het zachte gras, terwijl ik mijn blik laat dwalen naar de horizon die schittert in het heldere licht. De wereld lijkt gehuld in een betoverende gloed, en ik laat me meevoeren door de magie van de dag.

Een straal van de zon brandt genadeloos op mijn huid, maar in plaats van te vluchten, laat ik me betoveren door de dromen die ontstaan in de hitte. Ze dansen als wervelende vlammen voor mijn gesloten ogen, terwijl ik me terugtrek in de koelkast van rust diep binnenin mij.

De hitte zuigt aan mijn ziel, als een verleidelijke sirene die me lokt naar een plek van verkoeling. Ik laat me meevoeren door de belofte van morgen, waarin de prikkel langzaam zal smelten en plaats zal maken voor een nieuwe dag vol mogelijkheden en avonturen.

## **De daad**

sluit jij nu de deur  
of was je er nooit  
voel jij geen tijd  
of denk je ik ben meer

oordeel ik fout  
of ben ik teveel  
verdien ik dan niets  
al waardeer ik je teveel

neen je hoeft ook geen raad  
maar zoek dan de daad  
en geef een begin  
aan wat vriendschap verdient

## **Nieuw begin van vriendschap**

In de stille schaduwen van de schemering, waar woorden fluisteren als zachte zuchten, sta ik voor de gesloten deur van de tijd. Is dit het einde, of was jij er nooit? Een moment zweeft als een eeuwigheid, terwijl ik me afvraag of jij de tijd niet voelt, of dat jij jezelf als meer dan tijd beschouwt.

Misschien oordeel ik te snel, te hard, en ben ik te veel verstrikt geraakt in mijn eigen gedachten. Verdien ik dan niets, ondanks mijn onvoorwaardelijke waardering voor jou? Maar nee, ik zoek geen raad, ik zoek slechts de daad. Een daad van wederzijdse erkenning, van begrip en van vriendschap die haar rechtmatige beloning verdient.

Dus sluit ik niet alleen de deur, maar open ik ook mijn hart voor de mogelijkheid van een nieuw begin. Een begin waarin vriendschap niet alleen verdiend wordt, maar ook gekoesterd en gevierd. Laat ons samen het weefsel van tijd doorklieven en een nieuw pad banen, waar onze zielen elkaar vinden in de dans van het leven.

## **Moment**

in een moment van tijd  
vecht het hoofd naar stilte  
zodat aandacht leeft  
al smachtend naar leegte

het is een gevoel van rijkdom  
en doet zien en horen  
rust geven naar herbronnen

## **Stilte van het universum**

In de stille dans van het leven, waar tijd zich verliest in de ether, vecht het hoofd naar de stilte van het moment. Gedachten, als wilde paarden die galopperen door de geest, worden bedwongen in een poging om de rust te omarmen. Elk ademtuchtje wordt een verlangen naar leegte, een verlangen om te verdwalen in de stilte tussen de woorden.

Het is een gevoel van rijkdom dat door de aderen stroomt, niet gemeten in materiële schatten, maar in de fluisteringen van de ziel. Het is een schat diep begraven binnenin, die ontwaakt wanneer de wereld vertraagt en de geest vrij kan dwalen. In deze momenten van verstillig, worden de zintuigen verfijnd, en wordt het hart vervuld van een onuitsprekelijke vreugde.

De stilte spreekt met een stem zo zacht als de ochtenddauw, en in haar fluisteringen liggen geheimen verborgen die alleen degenen die luisteren kunnen begrijpen. Het is een taal van het universum, gesproken in de taal van de ziel, en zij die zich eraan overgeven, vinden rust in de chaos van het bestaan.

De wereld vertraagt, en in die vertraging vinden we de ware essentie van het leven. Het is een dans van zijn en niet-zijn, een paradox die ons uitnodigt om te rusten in het mysterie van ons bestaan. In deze momenten van stilte, worden we herinnerd aan de eenvoud van het zijn, en vinden we vrede in de alomvattende stilte van het universum.